

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, zastoupen Mgr. Zdeňkem Burdou, advokátem se sídlem Fibichova 218, Mělník, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2024, č. j. 043471/2024/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2024, č. j. 37 A 16/2024 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Zdeňkovi Burdovi, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 5 070 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobce **je povinen** zaplatit Nejvyššímu správnímu soudu náhradu nákladů řízení ve výši 507 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce se žádostí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dožadoval poskytnutí e-mailové zprávy, jejích příloh a metadat, která byla odeslána dne 18. 6. 2020 z blíže specifikované e-mailové adresy na adresu e-mailu zaměstnankyně Městského úřadu Mělník. Městský úřad jako povinná osoba žádost odmítl, jelikož e-mailovou zprávu již neměl k dispozici. Obsah e-mailových schránek zaměstnanců

totiž půl roku po skončení jejich pracovního poměru maže. Žalovaný podané odvolání zamítl napadeným rozhodnutím.

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku následně podanou žalobu taktéž zamítl. Nejdříve připomněl, že o předcházející obsahově stejné žádosti žalobce rozhodoval již dříve (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 2. 2024, č. j. 39 A 13/2023 - 40) a neshledal důvodu se od tam uvedených závěrů odchýlit (body 22 a 23 napadeného rozsudku). Napadené rozhodnutí shledal přezkoumatelným (bod 26 tamtéž) a konstatoval, že povinný subjekt požadovanou informaci nemá (bod 28 tamtéž) a ani ji mít nemusí (bod 34 tamtéž).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel poukázal na to, že krajský soud nesprávně vyhodnotil povinnost disponovat originálem e-mailu. Povinná osoba jej totiž měla mít, aby bylo možné jej porovnat s listinnou kopií založenou ve spise orgánu sociálně-právní ochrany dětí (dále jen „OSPOD“), zjistit případné odlišnosti a zabránit úpravám ze strany zaměstnanců OSPOD.

[5] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti poukázal na závěry správních soudů týkající se předcházející obsahově stejné žádosti s tím, že nemá povinnost evidovat a archivovat originály veškeré e-mailové komunikace a všech jejích příloh všech zaměstnanců, ať už minulých, tak současných zaměstnanců. Následně uvedl, že námitky stěžovatele jsou zcela obecné a ztotožnil se s napadeným rozsudkem.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek krajského soudu v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti, včetně důvodů, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost **není důvodná**.

[7] Podstatou stěžovatelovy argumentace je, že povinná osoba měla mít požadovaný e-mail, jeho přílohy a metadata k dispozici. Námitka není důvodná.

[8] Jak správně poukázal žalovaný, Nejvyšší správní soud při přezkumu předcházející obsahově totožné žádosti již dovodil, že součástí obecných povinností při vedení spisu „*jisté je uchovat v rámci spisu dokument doručený e-mailovou zprávou v nezměněné podobě, to však neznamená, že je nezbytné zachovat i „originály“ dokumentů doručených e-mailem*“ (rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2024, č. j. 6 As 65/2024 - 39, bod 36). Kasační soud pak zároveň dovodil, že „*[j]estliže povinný subjekt nemá zákonnou povinnost zachovat „originály“ dokumentů doručených e-mailem povinnému subjektu či zaměstnanci povinného subjektu, nemá ani povinnost vyvíjet úsilí k znovuzískání či znovuvytvoření dokumentu (resp. informací v něm obsažených), např. žádosti na odesílatele e-mailu, aby mohl žádosti žadatele o informaci vyhovět*“ (bod 38 tamtéž). Od těchto závěrů není důvodu se nyní odchýlit.

pokračování

[9] Jinými slovy tak platí, že zákon nepožaduje zachování originálů e-mailových zpráv požadovaných stěžovatelem. Kasační soud se proto ztotožňuje s krajským soudem, že i kdyby měl stěžovatel ohledně potřeby existence kontrolního mechanismu pravdu, nelze z toho dovodit povinnost uchovávat e-mailové zprávy doručené do schránky bývalých zaměstnanců po neomezenou dobu (bod 33 napadeného rozsudku). Kasační soud proto souhlasí s krajským soudem, že neexistuje povinnost povinného subjektu disponovat požadovanou informací. Její neposkytnutí tak je v souladu se zákonem.

IV. Závěr a náklady řízení

[10] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení rozhodl kasační soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný žádal přiznání náhrady nákladů řízení za písemné úkony a poštovné za zaslání spisu. Tyto úkony ovšem nevybočují z rámce jeho běžné činnosti, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS, bod 29; či rozsudek NSS ze dne 20. 6. 2024, č. j. 10 As 29/2023 - 58, bod 42).

[12] Nejvyšší správní soud ustanovil usnesením ze dne 3. 12. 2024, č. j. 1 As 271/2024 - 16, zástupcem stěžovatele advokáta Mgr. Zdeňka Burdu. Za řízení o kasační stížnosti mu náleží odměna za jeden úkon právní služby (sepsání kasační stížnosti). Úkon spočívající v převzetí a přípravě zastoupení mu kasační soud nepřiznal, neboť podstata tohoto sporu je totožná s řízením o předcházející žádosti téhož stěžovatele, kde mu soud ustanovil stejného zástupce (věc řešená rozsudkem NSS č. j. 6 As 65/2024 - 39).

[13] Za jeden úkon právní služby zástupci náleží odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 5 070 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 1. 2025]. K částce není připočtena DPH, jelikož zástupce není plátcem DPH. Tuto částku mu vyplatí Nejvyšší správní soud do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok IV.).

[14] Stěžovatel byl ovšem osvobozen od soudních poplatků pouze z 90 % (usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2024, č. j. 37 A 16/2024 - 41), a jeho žádost o úplné osvobození byla kasačním soudem zamítnuta (usnesení NSS ze dne 23. 1. 2025, č. j. 1 As 271/2024 - 37). Jelikož stěžovatel nebyl úspěšný, je povinen zaplatit státu náhradu nákladů řízení, které za něj stát platil, a to v rozsahu, ve kterém nebyl osvobozen od soudních poplatků (§ 60 odst. 4 ve spojení s § 120 s. ř. s.; viz rozsudek NSS ze dne 11. 11. 2021, č. j. 9 As 50/2020 - 43, bod 26; ze dne 11. 8. 2022, č. j. 8 As 140/2020 - 60, bod 33; či usnesení ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2 Ads 383/2023 - 85, bod 26). Náhrada je tvořena 10 % z částky vyplacené ustanovenému zástupci, tj. 507 Kč. Stěžovatel je povinen tuto částku uhradit na účet Nejvyššího správního soudu **19-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno, pod závazným variabilním symbolem **1010427124**, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok V.). V případě včasného nezaplacení náhrady nákladů řízení státu bude tuto pohledávku vymáhat celní úřad (§ 60 odst. 9 věta druhá s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. února 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu